

Kovácsné Czvack Eszter

1987-ben végeztem Sárospatakon a Comenius Tanítóképző Főiskolán, majd pár év múlva a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola német nyelvtanári szakán diplomát szereztem. Pályámat tanítóként kezdtem, később 10 évig, egészen óvodás kortól, nyolcadik osztályig német nyelvet tanítottam.

Dunakeszire 12 éve költöztünk. Azóta vagyok az iskola tantestületének tagja. Sok kisgyermek alsó tagozatos éveit kísértem már végig. Fantasztikus érzés, mikor legelső osztályom tanítványai a gyerekeiket mutatják be nekem, akiknek mindig szívesen mesélnek iskolás éveik kezdetéről, közös élményeinkről. Azt hiszem, túlzás nélkül mondhatom, lételemem a tanítás. Akkor érzem jól magam, amikor az iskolába belépve átölelnek, üdvözlőnek a gyerekek. Amikor alig várják, hogy egymással is találkozhassanak, beszélgethessenek, játszhassanak. Ahhoz, hogy egy ilyen kis közösség kialakuljon, az első pillanattól kezdve igyekszem a megfelelő körülményeket kialakítani.

Alapvető feladatom, hogy szorongásmentes, kellemes légkörben teljenek napjaink. Kíváncsi, a világra nyitott, érdeklődő gyerekekké szeretném, ha válnának. Szeretném, ha a tanulás számukra sikeres lenne, élveznék, ahogy az ismeretlen ismerőssé válik számukra, ahogy egyre önállóbban, mindenki a neki legmegfelelőbb tempóban, egyre nagyobb szeletet sajátít ki magának a tudás világából. Persze mindegyikőjük más egyéniség és ez így jó. Ennek megfelelően kell nekem őket különbözőképpen motiválni, útjukat egyengetni, segíteni, a lassabban haladókat felkarolni, másokat segíteni, hogy szárnyalhassanak, közben pedig egymás elfogadására, támogatására biztatni, hisz a jó közösség kialakítása nagyon fontos az iskolakezdés folyamán.

Az iskolába lépés hatalmas változás az egész család életében. A szülők legalább olyan várakozással és izgalommal tekintenek az első napokra, mint gyermekeik. Tudom, a legdrágább kincsüket bízzák rám. Igyekszem ezt a bizalmat megszolgálni. Sok játékkal, vidámsággal, mozgással átsegíteni a gyerekeket az első éven. Számomra nagyon fontos, hogy tisztában legyenek saját értékeikkel, merjenek büszkéek lenni magukra, hisz mindenki valamiben jó, ezt pedig meg kell mutatnom számukra.

Tanóráimon igyekszem a hagyományos módszerek mellett az újabb munkaformákat is alkalmazni. A párban, csoportban végzett munkák során még jobban tudom erősíteni bennük a közösség erejét. Töreksem arra, hogy negyedik osztály végére önálló, jó problémamegoldó képességgel rendelkező, kreatív, empatikus kis emberekké váljanak. Merjenek kérdezni, saját érdekükben kiállni, segítsék egymást.

Ajtót szeretnék nyitni nekik egy olyan út felé, ahol az őszinteség a család szerepe, a szeretet, a következetesség, a bizalom, munkájuk eredménye, a sikerük mind abban segítsék őket, hogy kiegyensúlyozott, megfelelő önismerettel rendelkező, magabiztos tudással bíró diákként jussanak el a felső tagozatba.